

Енгармонійне (1918)

Тичина Павло Григорович

ЕНГАРМОНІЙНЕ ТУМАН

Над болотом пряде молоком...
Чорний ворон замисливсь.
Сизий ворон задумавсь.
Очі виклював. Бог зна кому.

А від сходу мечами йде гнів!..
Чорний ворон враз кинувсь.
Сизий ворон схопився.
Очі виклював. Бог зна кому.

ЕНГАРМОНІЙНЕ СОНЦЕ

Десь клюють та й райські птиці
Вино-зелено.
Розпрозорились озера!..
Тінь. Давно.

Косарі кують до сходу.
Полум'я квіток!
Перса дівчини спросоння:
Син... синок...

ЕНГАРМОНІЙНЕ ВІТЕР

Птах — ріка — зелена вика —
Ритми соняшника.
День біжить, дзвенить-сміється,
Перегулюється!

Над житами — йде з медами —
Хилить келехами.
День біжить, дзвенить-сміється,
Перегулюється!

ЕНГАРМОНІЙНЕ ДОЩ

А на воді в чиїсь руці
Гадюки пнуться... Сон. До дна.

Вийнув, дихнув, сипнув пшона —
І заскакали горобці!..

— Тікай! — шепнуло в береги.
— Лягай... — хитнуло смолки.
Спустила хмарка на луги
Мережані подолки.

1918

Постійна адреса: http://ukrlit.org/tychyna_pavlo_hryhorovych/enharmoniine